

Een andere bekering.

Dia 01

Intro

Prof Henk Bakker begint op het Baptisten seminarie vaak met dit plaatje.
God = De Bijbel.

Misschien onbewust, ben ik opgevoed, met liedjes zoals:
De B-IJ-B-E-L.

Uitspraken als "de Bijbel zegt..".

Hoe ik moet leven vind ik in de Bijbel...

en bij nieuwe ideeën: "Waar staat dat in de Bijbel?" als lakmoesproef op de waarheid.

Aan de andere kant ben ik ook opgevoed met liederen, zoals:

"Wat ik nodig heb, is Jezus alleen".

"Geen andere naam, dan de naam van Jezus"

"Een discipel van Jezus volgt Jezus in doen en laten" - de navolging

Dia 02

Henk Bakker zet dan een dikke streep door dat = teken.

Want de Bijbel is niet onze God, dat zou ons Biblicisten maken.

Jezus laat ons zien wie God is: onze Vader.

En aan het kruis laat Jezus zien wat en hoe God is, door vrijwillig te sterven aan het kruis:
namelijk vrijwillige zelfopofferende liefde. Dat is God!

En de Bijbel verwijst of spreekt over Jezus in de geïnspireerde taal.

De inspiratie van de Schriften vertellen over Jezus.

Die gerichte inspiratie vergeten, maakt dat we de Bijbel vaak alleen maar letterlijk gaan lezen met als gevolg: biblicisme of wetticisme of fundamentalisme.

Dia 03

Door het ontdekken van het Vaderhart van God heb ik de afgelopen 20 jaar een bekering meegemaakt waar ik vanmorgen jullie in wil meenemen. Het is een bekering waar ik regelmatig me aan moet houden, omdat terugvallen zo gemakkelijk is.

Het is de bekering van De Bijbel naar de Vader,

van letterlijkheid naar inspiratie,

van wetten en dogma's naar de openbaring van Jezus, en die gekruisigd.

Een bekering van letterlijk lezen van de Bijbel en denken daarin de waarheid te ontdekken naar het leren kennen en volgen van Jezus en daarin het Leven te vinden.

Een bekering waar Jezus over zegt tegen de farizeeërs:

Johannes 5:39:

U bestudeert de Schriften en u denkt daardoor eeuwig leven te hebben. Welnu, de Schriften getuigen over Mij, ⁴⁰maar bij Mij wilt u niet komen om leven te ontvangen.

We kennen allemaal een farizeeër, die deze bekering ook heeft meegemaakt: Saulus, die door deze bekering zijn naam veranderde in Paulus.

Dia 04

De geschiedenis

Hand 9:11 en 17-19:

¹Intussen bedreigde Saulus de leerlingen van de Heer nog steeds met de dood. Hij ging naar de hogepriester ²met het verzoek hem aanbevelingsbrieven mee te geven voor de synagogen in Damascus, opdat hij de aanhangers van de Weg die hij daar zou aantreffen, mannen zowel als vrouwen, gevangen kon nemen en kon meevoeren naar Jeruzalem. ³Toen hij onderweg was en Damascus naderde, werd hij plotseling omstraald door een licht uit de hemel. ⁴Hij viel op de grond en hoorde een stem tegen hem zeggen: 'Saul, Saul, waarom vervolgt je Mij?' ⁵Hij vroeg: 'Wie bent U, Heer?'

Dia 05

Het antwoord was: 'Ik ben Jezus, die jij vervolgt. ⁶Maar sta nu op en ga de stad in, daar zal je gezegd worden wat je moet doen.' ⁷De mannen die met Saulus meereisden, stonden sprakeloos; ze hoorden de stem wel, maar zagen niemand. ⁸Saulus kwam overeind, en hoewel hij zijn ogen open had, kon hij niets zien. Zijn metgezellen pakten hem bij de hand en brachten hem naar Damascus. ⁹Drie dagen lang bleef hij blind en at en dronk hij niet.

Dia 06

¹⁰In Damascus woonde een leerling die Ananias heette. In een visioen zei de Heer tegen hem: 'Ananias!' Hij antwoordde: 'Ik luister, Heer.' ¹¹Daarop zei de Heer: 'Ga naar de Rechte Straat en vraag daar in het huis van Judas naar iemand uit Tarsus die Saulus heet. Hij is aan het bidden, ¹²en hij heeft in een visioen gezien hoe een man die Ananias heet, binnenkomt en hem de handen oplegt om hem weer te laten zien.'

En dan komt Ananias voor een keuze: de letterlijke waarheid of Jezus volgen.

"Dit is een misdadiger die ons vervolgt... - levensgevaarlijk... verdient oordeel en afwijzing.."
en na gebed kiest Ananias Jezus te volgen in zijn Liefde en Genade, en te doen wat Jezus hem opdraagt in liefde en genade.

Dia 07

¹⁷Ananias vertrok en ging naar het huis, waar hij Saulus de handen oplegde, terwijl hij zei: 'Saul, broeder, ik ben gezonden door de Heer, door Jezus, die aan u verschenen is op de weg hierheen, om ervoor te zorgen dat u weer kunt zien en vervuld wordt van de heilige Geest.'
¹⁸Meteen was het alsof er schellen van Saulus' ogen vielen; hij kon weer zien, stond op en liet zich dopen, ¹⁹en nadat hij gegeten had, kwam hij weer op krachten.

Dia 08

I. Aanloop naar de bekering – wie is deze Saulus, wie is deze Henk Rothuizen?

Saulus – een cum-laude student – in de Hebreeuwse Schriften en Griekse filosofie.

Hij is extreem gedreven, gemotiveerd, in zijn ijver voor God.

En hij behoort tot de groep van de farizeeërs, die zo'n 100 – 150 jaar voor Christus waren opgericht.

Farizeeërs hadden maar 1 doel: Israël terug te brengen bij God en dachten dat te bereiken door mensen te onderwijzen in de Schriften - in de Bijbel, zodat ze heilig gaan leven en iedere vorm van onheiligheid aan te pakken.

Alles wat zondig en onheilig is moet aangepakt en verbannen worden.

Als Israël weer heilig werd, dan zal God weer omzien naar Israël, want al 400 jaar had God niet gesproken.

Saulus is dus zeer intelligent en hoogst religieus, een overtuigd gelovige en radicaal. Over zichzelf van toen schrijft naar hij naar de Filippenzen: *Aan wat er in de wet over gerechtigheid staat, voldeed ik volledig.*

Dit is dus geen beginnend domineetje, maar iemand die zeer overtuigd, zeer streng en zeer nauwgezet overeenkomstig de Thora, de toenmalige Bijbel leeft.

In zijn tijd komt er een groep op. Een sekte binnen het Joodse geloof. Een groep rondom een timmerman uit de boerenstreek Galilea: Jezus van Nazareth. En de volgelingen van die sekte denken dat Jezus de Messias is.

Maar het Sanhedrin, van wie Saulus ook les had gekregen, heeft die Jezus verhoord en veroordeeld voor godslastering, waarna ze hem hebben doorgestuurd naar Pilatus en uiteindelijk is hij gekruisigd als een misdadiger. In het denken van Saulus is het ondenkbaar dat Jezus de Messias is. Gewoon onmogelijk, ondenkbaar, want de Thora, de toenmalige Bijbel, is daar heel duidelijk over.

Deut. 21:22-23 zegt immers: ***Want op een gehangene rust Gods vloek.***

En dan ook nog eens die fabels dat die Jezus is opgestaan uit de dood en aan de rechterhand van God zit? Absoluut ondenkbaar in het systeem van denken van Saulus. Dit is een sekte die we moeten bestrijden!

Saulus denkt echt dat hij God dient met waar hij mee bezig is, want hij kan alles verdedigen uit de Schrift.

En dat bestrijden deed hij in zijn ogen rechtvaardig met religieus geïnspireerd geweld! In zijn gedrevenheid – de sekte van Jezus achtervolgen met religieus geïnspireerd geweld. Hij was op een kruistocht. Hij zag een vijand van de waarheid, en vond dat die sekte uitgeroeid moest worden. In zijn ijver voor de Bijbel achtervolgde hij de volgelingen van Jezus.

Dit is wat hij er zelf van zegt:

Gal 1:13: *U hebt gehoord hoe ik vroeger volgens de Joodse godsdienst leefde, dat ik de gemeente van God fanatiek vervolgde en haar probeerde uit te roeien.¹⁴ Ik leefde de Joodse wetten heel wat strikter na dan velen van mijn generatie en zette mij vol overgave in voor de tradities van ons voorgeslacht.*

Paulus was - in zijn eigen ogen - een oprechte, serieuze student van de Schriften en meende daarin de waarheid te hebben ontdekt. Een bijbelkenner, die op basis van zijn bijbelkennis mensen vervolgde of uitsloot.

Dat heb ik ook gedaan.

Gevangen in de valstrik dat ik de juiste uitleg moest hebben.. Of anders denkenden kon minachten omdat zij het niet zo goed hadden begrepen als ik, en dan vooral de kinderdopers en mensen waarvan ik dacht dat zij de heilige Geest niet hadden ontvangen. Of op basis van de Schriften, mensen kon uitsluiten, omdat de Bijbel mij leerde dat hun levensstijl voor God een gruwel is.

Dia 09

II. De Confrontatie en Bekering

De bekering begint niet bij een keuze van Paulus op basis van iets ontdekken, of na een studie, of na een preek, maar begint met een Openbaring van Jezus.

Hij ziet opeens letterlijk Het Licht

Dapper en fier is hij op weg naar Damascus als plotseling een verblindend licht hem de weg verspert.

Hij valt op de grond en hoort een stem: *'Saul, Saul, waarom vervolg je mij?'*

Beeld je dit eens in... En Saul zegt:

'Wie bent u, Heer?'

Dat woord heer - κύριος (*kyrios*) - kun je op drie manieren vertalen.

met meneer – met meester – met Heer.

Zei Saulus 'meneer' in zijn totaal overrompelende situatie? – zou kunnen.

Zei Saulus 'meester' bij zo iets overweldigends? – zou kunnen.

Zei Saulus 'Heer' in zijn directe overtuiging dat hier sprake is van God? – zou kunnen als er wat tijd tussen zat en de Geest overtuigend zijn werk al deed.

Dus dat weten we niet... misschien gewoon meneer of meester..

want als het God zelf was die voor hem stond, dan is de vraag "Wie bent U?" een beetje vreemd.

En dan zegt die stem: *'Ik ben Jezus, die jij vervolgt'.*

Dat moet als een mokerslag bij Saulus zijn binnengekomen.

Alsof hij met 100 km per uur tegen een betonnen muur aanrijdt en de plofzak tot achter zijn oren hem de adem beneemt.

'Ik ben Jezus, die jij vervolgt'

En let op: Jezus zegt dat Paulus Hem vervolgt, terwijl Paulus de volgelingen van Jezus vervolgt.

In de ogen van Jezus, zijn zijn volgelingen Hemzelf! Dat is zijn lichaam.

Kijk ik ook zo naar de volgelingen van Jezus?

De Heer zegt hem op te staan en naar Damascus te gaan en te wachten op verdere instructies.

En daar gaat onze dappere fiere bijbel-alles-weter... strompelend als een klein kind aan de hand van een van zijn soldaten.

Hij neemt zijn intrek in een hotel en sluit zich op in zijn kamer en drie dagen eet hij niet en drinkt hij niet.

Hij vast.

Hier is geen sprake van bekering van redding, maar van een paradigma shift.

De shift van een door mijzelf ingelezen godsbeeld naar een openbaring van Jezus.

Wie bent U Jezus?

Totaal in het duister tastend – geen boeken – geen rabbi's – geen Thora, alleen maar stilte.

Waarom die blindheid? Zou het kunnen zijn zodat hij de letter niet meer kan zien?

Dia 10

Zo zit hij in de stilte.

Eerst een openbaring en dan **drie dagen** duisternis, stilte, geen studie, geen diensten, alleen maar alleen zijn.

Drie dagen... denk je dan ook aan iets anders? Goede Vrijdag - drie dagen van sterven voor de opstanding?

En in die stilte bidt hij

Wat zou hij gebeden hebben op zo'n moment?

Wat zou jij bidden?

"Here zegen deze spijze"? "Heer, help me deze opdracht goed te vervolgen", "Heer laat me weer zien?"

Ik denk het niet.

Ik weet alleen maar dat ik stil bij God was in de dagen van duisternis.

Het stille gebed, bij Hem zijn, Hem overdenken.

Ik denk dat hij bad met geen woorden of nauwelijks woorden...

Ik denk dat hij contemplatief aan het bidden was.

Ik denk dat hij in de stilte veel vragen stelde... hoe zit dit dan?

Wie bent U dan Jezus? Help.

Wie is dan die Jezus? moet hij gedacht hebben.

Dat was toch een godslasteraar, iemand die terecht gekruisigd was?

Iedere logica ontbreekt.

En ik denk dat hij ook nadacht over de Thora, de Bijbel die hij zo lief heeft.

Over al die vervloekingen uit Deuteronomium 27, die nu ineens niet lijken te kloppen.

Heel zijn systematische theologie valt in duigen. Zijn letterlijke bijbelkennis laat hem in de steek. Al zijn zekerheden zijn als een kleedje onder hem weggerukt.

Maar zou de heilige Geest hem in die donkere dagen hebben doen denken aan teksten zoals:

"Heb de Here uw God lief en je naaste als jezelf?"

"Wees stil en weet dat Ik ben uw God" Ps 46:10 in de Engelse vertalingen

of in het Nederlands: "Staak de strijd, en erken dat ik God ben"?

Zoiets heb ik meegemaakt tijdens de donkere dagen van mijn echtscheiding en bij het overlijden van Joke mijn vrouw.

De Goede Vrijdagen van mijn leven waarin alles wat mij lief was stierf en toch een opstanding ging plaatsvinden.

Herken jij je in dit soort situaties?

Wanneer God anders lijkt te zijn of te doen dat jij verwacht?

Wanneer blijkt dat je God niet in jouw doosje kan stoppen?

Wanneer al je gebeden zo zinloos en inhoudsloos lijken omdat ze niet aansluiten bij wat je meemaakt?

Wees stil, want de openbaring komt dan dichterbij!

Drie dagen lang is zijn hele systeem afgebroken tot op het bot. Van zijn hele Bijbel is niets meer over, althans het lijkt niet meer te kloppen.

Hij snapt het hele gebeuren van Jezus niet, die hij vervolgd heeft met volle overtuiging...
In zijn duisternis herinnert hij het licht: "Ik ben Jezus, die jij vervolgt".

En dan komt er een man, een volgeling van Jezus, Ananias.
En die getuige van Jezus legt hem de handen en zegt: **"Saul, mijn broer!"**

Drie dagen eerder had hij deze man met plezier en overwinningsgevoelens nog in de boeien geslagen en laten veroordelen.
En deze man, die duizend angsten voor hem zou moeten hebben, komt naar hem toe om hem te helpen, met hem te bidden en noemt hem "broer".
Paulus ontmoet in Ananias, Jezus die in zelfopofferende liefde zijn leven voor hem heeft gegeven.

Op dat moment vallen de schellen van zijn ogen en kan hij fysiek en geestelijk zien.
En pas daarna wordt hij gedoopt en is zijn bekering, als je het zo wilt noemen, compleet.

Wat voor schellen vielen van zijn ogen? Dat God, Jezus de volmaakte Liefde is!

Opeens ziet hij dat Liefde een betere kracht is dan religieus geweld.
Hij ziet dat liefde naar de ander groter is dan wat dan ook op aarde.
Liefde is groter dan jouw en mijn dogma's en doctrine.
Liefde is groter dan onze ijver voor de Heer.
Liefde is groter dan bijbelkennis.
Liefde is groter dan alles.

Daarom schrijft Paulus aan een gemeente die dreigt ten onder te gaan in haar duisternis het mooiste stuk proza over de liefde 1 Cor. 13 (midden in de drie dagen stilte van die gemeente)

Dia 11

Slot.

Ik ga afsluiten:

Wij als Jeftha hebben veel onderwijs gehad over de liefde van God.

Over liefde, aanvaarding en vergeving.

Dat is ons fundament.

Voor ons ligt een leven om vanuit die openbaring nu het leven in te stappen en een volgeling van Jezus te zijn. Jezus vertegenwoordigen naar deze wereld door Hem in zijn liefde voor de ander te volgen.

Zoals Ananias, die zijn vijand "broeder" noemde en omhelsde en genas.

Zoals Paulus die zijn fundamentalisme opgaf voor het kennen van Jezus en die gekruisigd.

Gekruisigd in zelfopofferende liefde.

Zullen we een moment stil zijn en deze vraag stellen:

"Wie bent U Jezus? Openbaar U meer en meer aan mij"

Paulus zegt in Galaten, wat een brief is tegen terugkomend wetticisme en fundamentalisme:

"Kinderen, zolang Christus geen gestalte in u krijgt, doorsta ik telkens weer barensweeën om u"

"Vader, ik vraag U, dat Jezus Christus steeds meer gestalte in ons krijgt, zodat de wereld u door ons gaat zien, als bij Ananias en bij Paulus en zo vele anderen die ons zijn voorgegaan,
Amen"